

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. H.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2015, č. j. KUJI 36348/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 6. 2017, č. j. 22 A 61/2015 – 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Jaroslava Topola.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 22. 6. 2017, č. j. 22 A 61/2015 – 45, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2015, č. j. KUJI 36348/2015, kterým bylo zamítnuto jako opožděné odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Žďár nad Sázavou ze dne 3. 9. 2014, č. j. OD/1270/14/ZK. Tímto rozhodnutím byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 ve spojení s § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, přičemž mu byla za uvedený přestupek uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě blanketní kasační stížnost, ve které mimo jiné uvedl, že „žalobce *doplní kasační stížnost na výzvu soudu ve lhůtě stanovené soudem*“.

[3] Jelikož tato kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2017, č. j. 2 As 276/2017 – 31, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti, a to tak, že skutkově a právně konkretizuje důvody, ze kterých byla kasační stížnost podána. Současně byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 1. 9. 2017. Zástupce stěžovatele, resp. sám stěžovatel, však na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval, když tato uplynula v pondělí 2. 10. 2017.

[4] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[5] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[7] V daném případě stěžovatel k výzvě soudu (tj. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2017, č. j. 2 As 276/2017 – 31) vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil a ani včas nepožádal o prodloužení této lhůty.

[8] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti a jejich nedostatek brání jejímu věcnému vyřízení, Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[9] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. října 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu